

Գևորգ ԼՏԻՆ

Մի պարսկուհու

Պարսկական գողտրի~կ մանրանկար,
Ինչու? այսօր իմ մի'տն ընկար...
...Այդ նկարի մեջ, Գյուլիստանո'ւմ,
Շահն իր հարճի հետ քե~ֆ է անում.
Շահը, վստահ իր փառքին, գենքին,
Չի~ էլ նայում իր հարճի դենքին.
Նա նայում է իր ապարանքին,
Իր գահին, թագին ու բանակին...
Իսկ հարճը, ճերմակ վիզը ծռած,
Նայում է այգու մութ անկյունին,
Որտեղից նրան ջահել ծառան
Նայո~ւմ է սիրով իր արքունի...
Իր սիրով մեղսո~տ,
Գաղտնի~,
Անգ~որ,
Բայց հզոր` գահից ու եղենից,
Որի դեմ բա~ց է գիշեր ու գօր
Գաղտնի դռնա'կը ճոխ հարեմի...
...Պարսկական գողտրի~կ մանրանկար,
Ինչու? դու այսօր իմ մի'տն ընկար...
...Ազա'ր, մի' նայի այդպես անահ,
Շահը խելո~ք է, կհասկանա'...